

Piros EGEREK

A tömeg a mozgólépcső felé tódul. Tölcsér formára rendeződik, és egyenes vonalban kúszik felfelé. Nagykabátok és sapkás fejek sorakoznak, lépcsőfokonként egy fej és egy télikabát. A ritmust babakocsi töri meg, első kerekei lépcsőre támaszkodnak, a hátsók a levegőben imbolyognak. Fialat nő tartja, bal kézzel, erősen. A másikkal kapaszkodik, ujjai elfehéredve szorítják a gumikorlátot.

Mögötte zöld kabátujjból kinyúló női kéz. A kabátujj egyenes, gazdája nyújtott karokkal áll, hogy mindkét korlátot elérje. Kihúzza magát, kissé előredől, mintha tornagyakorlatot készülné bemutatni a mozgólépcsőn. A babakocsit figyel, a huzat színét, egész tűrhető így megfakulva, gondolja. Vadonatúj kislány-kocsi, jelentette be ünnepélyes arccal az anyósa nem sokkal az után, hogy biztosra megmondták a magzat nemét. Ő meg csak állt, és az élénkpiros, vidám egereket bámulta a rózsaszín huzaton. Nem emlékszik, mi lett az egeres kocsival, kinek is ajándékozta tovább.

A lépcsőt elnyeli a padló, rálépnek a lábak. A babakocsis nő továbbmegy az aluljáróban, nem vette észre az idegent, aki a háta mögött vigyázott rá, és aki most a kabátján babrálva elindul fel, a térre. Kigombolkozott, jólesik neki a szél, hűl az izzadság a hátán, pedig a derekára vigyázni kéne, könnyen megfájdul a huzatra. Kilép a Napra, aztán körülnéz, az egeres kocsit keresi a szemével, de nem látja sehol.

Ismerős házak mellett sétál a járdán. Édeskés illat csapja meg a virágbolt helyén, kelttészta és langyos lekvár elegye szivárog az új pékség ajtaja mögül, a kisbolt sincs már meg, abból bankfiók lett. Akkor hát, nem a kisboltnál, hanem a banknál, gondolja, és befordul a sarkon. Tekintetével magas irodaházat keres, szocreál stílusút. Nem tudja már, milyen volt előlről, csak a hátsó falára emlékszik, arra nézett a konyhaablaka. Reggelenként, kávésbögrével a kezében a vakolat szabálytalan faltjait figyelte. Kereste, honnan hiányzik újabb darabka, de a pontos helyet soha nem találta, holott a fal tövében, lenn az udvaron egyre nagyobb kupacokba gyűlt a törmelék.

Az irodaház eltűnt. A kapun nagy P-betű, mögötte sorompó. És ott a régi bérház belseje, látszik a liftajtó meg a függőfolyosók a szégyenlősen sorakozó ajtókkal és ablakokkal. Megkeresi a harmadik emeleti konyhaablakot, közvetlenül a lengőajtó után, ő vízvirágot ültetett abba a ládába, csak az bírta a sötétséget. A konyhát bárki is rendezte be, a gáztűzhely és a mosogató sorrendjét nem tudta megváltoztatni. Apró az egész lakás, egyedülállónak, legfeljebb párnak való. Találgatja, milyen lehet most a fürdőszoba, és hogy mi lett a nagy tükörrel, amit költözéskor végül nem vitt magával. Zuhanyzás előtt belepillantott,

zuhanyzás után megállt előtte. Kicsi mellek, vékony derék, keskeny csípő. Megszokta, hogy ebben a keretben ez a kép fogadja. Aztán telni kezdett a teste, ekkortól megnézte magát oldalról is, hasa köldöktájon kidomborodott, és nőtt, míg a nagy, gömbölyű forma a keret szélét súrolta már. Nem volt hely hátrébb lépni.

Amikor szülés után először fürdött otthon, elfeledkezett a tükörről. Túl akart esni a tisztálkodáson, amíg a lánya alszik. Sietve vetkőzött, és a kád felé indult. Valaki a tükör másik oldalán, vele azonos ütemben, ugyancsak lépett egyet. Erezett mellű, húsos asszony volt, hasa üres tömlő, a frissen ráakódott zsírpárnákon új helyét kereste a bőr. A látvány idegen volt tőle, mégis ismerős. Hirtelen felnevetett, szia, Anya, mondta, aztán odaintett, és beállt a forró zuhany alá. Aznap a bepárásodott tükröt nem törölte le, sietett vissza, a szobába.

Emlékszik, a parkoló utáni épület falán hogyan csillant fel a réztábla, ha rásütött a nap. A simára csiszolt felület most zöldes, a felirat elmosódott. Mammográfia, betűzi ki. Erről a szóról régen egy összecsocsált kenyérdarab jutott eszébe. Fogatlan száj, nyelv, mely a szájpadláshoz préseli a falatot, aztán a csupasz íny szorításába tolja, majd vissza a szájpadlásra.

Az új pékség ajtaja előtt a babakocsis nő áll, hóna alatt papírzacskó. Mielőtt a táskájába tenné, belenyúl, és a langyos zsemleből letör egy darabot. Sokat kellett várni a tanácsadásra, izgult a mérés miatt, nem vette észre, hogy közben megéhezett. Anyuka, nincs elég teje, nézze a grafikont, látja, legalább negyven deka az előírt, havi súlygyarapodás, de a maga kisbabája alatta maradt, darálta a fehérköpenyes, kövér védőnő. Sejtette, hogy megint ezt a megrovó mondatot fogja hallani tőle, fel is készült rá, de hiába bizonygatta, hogy náluk a családban mindenki ilyen apró csecsemő volt, a védőnő már az adatokat írta, nem nézett rá. Menjen a gyerekorvoshoz, és írasson tápszert, mondta a nyitott ajtóban újból, majd behívta a következő kismamát. Az jól megnézte, ahogy utána a többi várakozó is a hosszú széksoron. Figyelték, mennyire sietősen csomagolja vissza a gyereket a nagy, bélelt overállba aztán a babakocsiba, a takaró alá.

A mammográfia folyosóján ma kevesen várakoznak. Kibújik a zöld kabátból, és gombócba gyűrve az ölébe teszi, abba kapaszkodik. Hamar szólítják. Felveszik az adatait, elmondják, hogy ezentúl két évente küldenek majd behívólevelet, és most csak akkor értesítik, ha a szűrés eredménye pozitív. Menjen a kettes vetkőzőbe, ezzel köszönnék el. Benyit egy ajtón, fülke van mögötte, az oldalfalon ruhaakasztó, szemben másik ajtó. Tompa búgás hallatszik mögüle, aztán csend lesz.

Levetkőzik derékig, áll félmeztelenül a doboznyi térben. Megint hallja a búgást, nem sokára kilép oda. A helyiség közepén hatalmas gép, az ablakban kistrádió. Halkan szól a zene. Valami opera, talán Mozart, gondolja. A fehér köpenyes radiológusnő kikérdezi. Maga elé font karokkal válaszolgat, kérésre leereszti a karját. A radiológusnő a melléért nyúl, és elhelyezi a gép hideg tárgylemezén. Másik, áttetsző lemez ereszkedik rá. Lassan eléri a bőrfelszínt, süllyed egyre lejjebb, ellapítja a mellet félkaréj-formára.

Az egeres babakocsi üres, az anya már kivette belőle a csecsemőt, és kiszabadította a bundás kezeslábasból. Letül a fotelba, a bolyhos fejet hátulról, óvatosan a tenyerébe fogja, és a mellbimbóhoz irányítja. Fájdalmas, jóleső bizsergéssel oldódnak a mirigyek. A bimbó előre türemkedik, hogy jobban illeszkedjen az izgatottan tapogatózó, fogatlan szájba, amely most hirtelen rátapad, nyelvvel körülöleli, pumpálja. Az anya végigsimít a csecsemő haján, még ritkás, átengedi a fej melegét. A csecsemő nagyokat szusszan, apró füle a kortyok ütemére mozog. A kéz már nem fut a finom hajon, az ujjak megállapodnak a melegen párolgó tarkón, ellazul a tenyér, a kar és a váll, az anyai test a fotelba süpped, a kortyok ritmusa nyugodt és állandó. Alkonyodik, halk, fémes pattogással melegszik a radiátor, mögötte autók haladnak el, hangjuk erősödik és halkul. Lassul a ritmus, végül a száj leválik a mellről, a csecsemő elégedetten nézegeti az anyja arcát. Felé nyúl, keze egy hajtincsbe akad. Jaj, mondja elváltoztatott, vékony hangon az anya, majd feláll, a csecsemőt a karjába veszi, a tarkóját is megtámasztja, aztán kissé megemeli, és mint egy apró zsákot, a vállára veti. Szabaddá vált kezével felkapcsolja a villanyt, és az ablakhoz megy. Mielőtt összehúzná a függönyt, kinéz a félhomályba. Zöld kabátos, kissé görnyedt nő sétál a túloldalon. Megáll az utcai lámpa alatt, és a táskájába nyúl.

Lassan lépked, töpreng, hogy vajon kap-e majd értesítést. Ott, a rendelőben hirtelen meőrült, hogy rögtön elküldik neki a jó híreket, csak később jutott eszébe, hogy a radiológiai lelet akkor jó, ha negatív. Ha nincs baj, nem fognak írni. Hogyan kell egy levelet kifejezetten nem várni, ezen gondolkodik. Éles trillát hall, megáll, táskájában sms-t jelez a telefon. Előkotortja, és a szemüvegét keresi, közben a telefont mesze eltartja magától. A kamaszok nem szoktak hosszú üzeneteket küldeni. A lánya most is csak ennyit írt: Ma Bencénél alszom. Észreveszi, hogy a szemüveg ott van a másik kezében. A táskájába ejti. Amint lemegy a nap, hideg van megint, gondolja. Begombolkozik, meggyorsítja a lépteit, és az utca végén balra fordul a metró felé. ■ ■ ■

■ **Rigó Kata** 1967-ben született Budapesten. 1990-ben végzett a Magyar Iparművészeti Főiskolán. Író, iparművész. Írásait többek között a Liget, a Litera, az Alföld, a Jelenkor és a Műút közölte.